

ПРОТОКОЛ

№ 14050

гр. София, 01.08.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 2-РИ СЪСТАВ, в публично заседание
на първи август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ГЕРГАНА Б. ЦОНЕВА

при участието на секретаря НАДЕЖДА В. ПОПОВА
и прокурора М. Цв. М.

Сложи за разглеждане докладваното от ГЕРГАНА Б. ЦОНЕВА Частно
наказателно дело № 20231110210436 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 14:30 часа се явиха:

ОБВИНЯЕМИЯТ Н. К. М., редовно призован, явява се лично, доведен от
ареста към Затвора - София. За него се явява адвокат С. С. от САК - служебен
защитник.

СРП - редовно призована, изпраща прокурор М. Митова.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

ЗАЩИТАТА: Да се даде ход на делото.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ СНЕ САМОЛИЧНОСТТА НА ОБВИНЯЕМИЯ по л. к. №
647383571:

Н. К. М., роден на XXX, в гр.София, ЕГН *****, българин,
български гражданин, осъждан, разведен, с основно образование,
понастоящем безработен, ЕГН *****, постоянен и настоящ адрес:

XXXX.

СЪДЪТ разясни правата на обвиняемия в настоящото производство.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Разбрах правата си. Нямам искания за отводи.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямам искания по хода на съдебното следствие.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДЕЛОТО се докладва с прочитане на депозирана от обвиняемия молба с правно основание по чл.65 от НПК за изменение на мярка за неотклонение от „Задържане под стража” в по-лека.

ЗАЩИТАТА: Поддържам молбата. Нямам допълнително какво да изложя. Нямам искане за събиране на доказателства.

ОБВИНЯЕМИЯ: Поддържам молбата. Не искам да се събират доказателства.

ПРОКУРОРЪТ: Оспорвам молбата. Нямам искане за събиране на доказателства.

СЪДЪТ намира делото за изяснено от фактическа страна, поради което и на основание чл.283 от НПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА И ПРИЕМА писмените доказателства и доказателствени средства по делото.

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

ЗАЩИТАТА: Уважаема госпожо Председател, моля да уважите молбата на Н. К. М. за изменение на мярката за неотклонение „Задържане под стража“ в по-лека такава. Същият е задържан на 24-ти срещу 25.12.2022 г.,

като от момента на задържането му, когато е задържан от органите на МВР, не е извършвано нито едно следствено действие. Не знам какво е правено по делото, на практика вече се доближава разумният срок за неговия престой в ареста, който е вече почти 8 месеца, но така или иначе, Н. изкара в ареста Коледа, Великден, днес ще стане и първият ден на Богородичния пост и до 24-25.08.2023 г. ще се навършат 8 месеца. Предвид на това, че методите, с които работят разследващите полицаи, не мога да обясня какви са, но факт е, че обвинение не е внесено от прокуратурата в съда, говори, че те не са задоволителни. Моля да измените мярката за неотклонение от „Задържане под стража“ в по-лека такава. Смятам, че това не би попречило на разследването по никакъв начин, защото този престой в ареста, който е от 7 месеца и повече, би го възпярал предостатъчно той да извърши нови престъпления, въпреки, че има данни за предишни осъждания. Намирам също така, че доказателствата по делото не са еднопосочни и убедителни. Ето защо моля за Вашето определение.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Искам да кажа всичко това. Не знам за какво става въпрос - за 7 месеца никой не ме е потърсил и никой не ми е обяснил нищо и за какво става въпрос. Нищо не мога да кажа повече.

ПРОКУРОРЪТ: Госпожо Председател, моля да оставите без уважение молбата на обвиняемия М. за изменение по отношение на него взетата мярката за неотклонение „Задържане под стража“. Считам, че събраните до момента доказателства по делото обосновават наличието на предпоставките, визирани в чл. 63 от НПК за вземане на най-тежката мярка за неотклонение „Задържане под стража“. Същият е привлечен към наказателна отговорност за тежко умишлено престъпление, за което се предвижда наказание „Лишаване от свобода“. Доказателствата по делото са достатъчни за направата на еднопосочен извод за наличие на обосновано предположение, че обвиняемият е съпричастен към деянието, за което му е повдигнато обвинение. На следващо място, предвид съдебното му минало, считам, че е налице реална опасност същият да извърши престъпление, ако мярката бъде изменена в по-лека такава. От друга страна, действително, от задържането му е изтекъл значителен период от време, който се доближава до максималния такъв,

предвиден в чл. 63 от НПК, но разследването е в своя финален етап и предстои да бъде приключено в рамките на този срок. Предвид усложнената престъпна дейтелност, която е предмет на разследването по делото, считам, че срокът на задържането не се явява прекомерен и неразумен такъв, за което Ви моля да оставите без уважение молбата за изменение на мярката за неотклонение.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИЯ.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Единственото, което мога да кажа е, че за тези седем месеца и деветнадесет дни арест, никой не е дошъл да ме уведоми за какво става на въпрос и за какви доказателства. Мен никой не ме е уведомил и не ми е казал, никой нищо не ми е разяснил. Стават точно седем месеца и деветнадесет дни и никой не знае дали съм жив там. Това е, което искам да кажа.

СЪДЪТ се оттегли на тайно съвещание.

СЪДЪТ, след съвещание, като съобрази становищата на страните и събраните по делото доказателствени материали, намира за установено следното:

Производството е по реда на чл. 65 НПК и е образувано във връзка с постъпила молба от Н. К. М. за изменение на мярката му за неотклонение от „Задържане под стража” в по-лека такава.

Защитникът, оспорва наличието на обосновано предположение за авторство на деянието, като споделя отсъствието на убедителност и еднопосочност между събраните по делото доказателствени източници. Излага доводи за занижен интензитет на кумулативно дадената предпоставка за продължаване на задържането, а именно опасността от извършване на друго престъпление. Акцентира върху изтеклия значителен период от време от постановяването на така действащото ограничение върху правната сфера на обвиняемия. С тези аргументи моли молбата за изменение на взетата мярка

за неотклонение да бъде уважена.

Обвиняемият се солидаризира с тезата на своя защитник.

Прокурорът излага доводи за необоснованост на формулираното искане, доколкото същото е аргументирано не въз основа фактите, изводими от доказателствения материал по делото. Застъпва становище за липса на промяна в обстоятелствата, обусловили вземането на първоначалното ограничение върху правата на обвиняемото лице. Счита, че формираната по делото доказателствена съвкупност е достатъчна по обем и съдържание, а дори е попълнена и с нови източници, за аргументиране на обосновано предположение като първа и основна предпоставка за потвърждаване действието на упражняваната върху обвиняемия процесуална принуда. Приема за даденост и към този момент на наличието на опасност от извършване на друго престъпление.

В настоящото производство съдът не е обвързан от произнасянето на предходните състави по въпроса за адекватната мярка за неотклонение, а е длъжен да извърши суверена преценка за наличието на предпоставките за задържане по чл.63, ал.1 НПК, респективно, да сподели становище дали те съществуват и към този момент предвид изминалия период от време, през който лицето е фактически задържано. Спрямо М. е взета мярка за неотклонение "Задържане под стража" с определение на СРС от 26.12.2022г. Изтеклият период от време от датата на фактическото му задържане, първоначално по реда на чл.72 от ЗМВР, към настоящия момент възлиза на седем месеца и 8 дни. Същият е привлечен в качеството на обвиняем за извършено тежко умишлено престъпление, с правна квалификация по чл.198, ал.1, вр.чл. 20, ал.2, вр.ал.1 от НК.

При съвкупната преценка и интерпретация на приобщения по делото доказателствен материал формираното първоначално обосновано предположение за участието на обвиняемия в инкриминираното деяние не е разколебано. В тази насока релевантна информация за каузалния принос на М. е изводима пряко от показанията на свидетелите Р, Т, Н, М, косвено и свид. Г, споделящи непосредствено възприети от тях факти, които с оглед хронологията на своето проявление и обвързаността им с конкретни действия на обвиняемия, обуславят реализация на елементите на инкриминираното престъпно посегателство. Изявленията им са взаимодопълващи се, поставени

в логическа връзка помежду си, като на този етап позволяват извеждане на стройна хронология за настъпили в действителността събития. Сведенията, изхождащи от свидетелите, разкриват кореспонденция и с удостовереното в протоколите за обиск, претърсване, изземване, оглед на местопроезшествието, оглед на веществени доказателства и доброволно предаване, с част от които към материалите по делото са приобщени като веществени доказателства и вещите, предмет на посегателство, отнети от владението на пострадалата Р, а с други е фиксирана обстановката в района на мястото на престъплението. Допълват се досежно стойностните параметри на предмета на грабежа от заключението на изготвената и приета в хода на разследването оценителна експертиза, а относно причинените с упражнената сила върху пострадалата телесни увреждания – от заключението на съдебно – медицинската експертиза. Отделно, обезпечени са за нуждите на производството и вещи, разкриващи други форми на престъпна дейност, авторството на които обосновано може да бъде свързано с личността на привлеченото към отговорност лице, последното потвърдено и от протокола за претърсване и изземване в дома на обвиняемия и заключението на физикохимичната експертиза.

Доколкото по делото не се разкриват доказателствени източници, опровергаващи достоверността на изброените дотук, според този съдебен състав, наличието на обосновано предположение, при това с висок по степен интензитет, за извършеното деяние и неговото авторство, не се явява разколебано и към настоящия етап от производството, а напротив – то е надградено.

По отношение на предвидените в закона алтернативно дадени опасности този съдебен състав констатира, че липсва такава от укриване на обвиняемия. М. е с установена самоличност и с известен по делото адрес, което индицира неговата трайна фактическа обвързаност с посоченото населено място, като липсват доказателствени източници за обосноваване на склонност у обвиняемото лице към радикална промяна на местоживеенето.

Интензитетът на опасността от извършване на друго престъпление от М., осъзната и отчетена при първоначалното постановяване на съществени ограничения върху правото му на свобода, към настоящия момент обаче е занижен. Съобразно данните от справката за съдимост действително се

обосновава извод, че настоящото деяние е извършено към момент, в който за обвиняемия не са настъпили предпоставките, установени в нормата на чл.88а от НК за реабилитация по право, такава не е постановена и по съдебен ред, като така събрани те се явяват доказателство за сравнително устойчив стереотип на поведение у М. и негативна нагласа спрямо охранени от закона обществени отношения. При преценка необходимостта от продължаване на наложената мярка за неотклонение съдът обаче не следва да изхожда единствено от наличието или липсата на предходна съдимост, доколкото това обстоятелство след първоначалното вземане на мярката за неотклонение, не би следвало да се абсолютизира. В конкретния случай настоящата съдебна инстанция не може безапелационно да подмине обстоятелството, че индивидуалните особености на инкриминираното престъпление, макар да го причисляват към вида грабежи, реализирани при усложнена фактическа обстановка и предварителна планираност, които бележат сериозен ръст в съвременното българско общество и провокират силно порицание, дори и зачетени при първоначалното задържане, не биха могли да се обсъждат и към настоящия отдалечен момент като достатъчен аргумент за продължаване на фактическото ограничение в правната сфера на М.. В този смисъл продължаването вече над седем месеца на наложена спрямо обвиняемия мярка за процесуална принуда „Задържане под стража“ следва да търси разумни аргументи в събраната и формирана до този момент от производството доказателствена съвкупност, която да обосновава завишения риск от последващо неправомерно посегателство, който да е реален, а не хипотетичен.

В тази насока напълно резонни се явяват доводите на защитата, че изтърпяваната мярка, с оглед своята продължителност, е изпълнила своите превантивни функции спрямо обвиняемия, занижавайки опасността от извършването на друго престъпление, като е основателно и възражението за провеждане на производството не с изискуемия от закона устойчив темп. Видно от материалите по делото, последните процесуални действия, насочени към обезпечаване пълнотата на разследването и разкриване на обективната истина, са извършени в средата на месец март 2023 г., като в период от близо четири месеца, до настоящия момент, делото не е попълвано с нов относим доказателствен материал. Изключение прави единствено изискването в началото на месец юни на справка относно лицето, на името на което са

издадени документи, открити сред иззетите вещи – притежание на един от съучастниците на обвиняемия – обв. Я, ведно с последващо възлагане на разпит по делегация, който към момента не е реализиран поради невъзможност да се установи метонахождението на търсения гражданин. Следва да се отбележи, че по своето същество, така посочените действия, макар да имат отношение към изясняване на отделни аспекти от поведението на обв. Я, не разкриват дори косвено значение за личността на обв. М., респ. за предмета, по който се води производството срещу него. Същевременно, макар при първоначалните действия да са приобщени различни веществени доказателства, които разкриват кореспонденция с предявеното на обвиняемия престъпление, не се констатира процесуална активност за тяхната проверка, респ. за търсенето на връзки между така поднесената информация, поведението на привлечения към отговорност в контекста на твърдяното като извършено от него престъпление. Отсъстват и указания в тази насока от издадените с оглед ръководство на воденото разследване постановления на наблюдаващите прокурори. Същевременно, неприемливо се явява оправдаването на продължаващото най- тежко ограничение с аргумента за предстоящо предявяване на прецизирано обвинение – необходимост осъзната още преди два месеца видно от постановлението за последно удължаване на срока за разследване, респ. предявяване на материалите по разследването, което може безпроблемно да бъде сторено и при действието на по- лека мярка, каквато би могла да бъде „Домашен арест“, при все че се установява и трайната фактическа връзка между обвиняемия и адреса, вписан за него като настоящ и постоянен. Ръководството на досъдебното производство предполага особена активност у компетентните органи в случаи на дела със задържани лица да гарантират всички средства за своевременно събиране, проверка и анализ на доказателствен материал, при съобразяване и на правилото на чл.107, ал.3 от НПК за обективност при провеждането на този процес.

В резюме, този съд споделя позицията си, че очевидно събирането на доказателства за органите на досъдебното производство отдавна е изчерпало своя първоначален потенциал, което от своя страна се явява основание за извод, че обвиняемият търпи негативи от продължителността на разследването. Така констатираната забава в изпълнението на процесуалните задължения на органите на досъдебното производство не е обоснована от

приемливи мотиви. В случая тя съществено повлиява и върху интензитета на кумулативно изискуемите опасности, свързани с възможността задържаният да извърши ново престъпно посегателство, включително да окаже нежелано, противоправно въздействие върху хода на разследването, поради което и следва да бъде своеобразно санкционирана посредством изменението на първоначално взетата мярка за неотклонение „Задържане под стража” в „Домашен арест”, която в случая се явява адекватна.

Независимо от протичане на производството в законоустановените срокове, настоящият съд не може да направи извод за провеждане на процеса в унисон с изискването на изричната разпоредба на чл.22, ал.3 НПК, повеляваща делата със задържани лица да се разглеждат и решават с предимство. Към този момент продължителността на фактическо ограничаване на правото на свободно придвижване на обвиняемия надхвърля рамките на разумния срок съобразно установените обективни критерии на ЕСПЧ по приложението на КЗПЧОС. Действително от момента на вземане на мярка за неотклонение на 23.12.2022 г. до днешна дата не е изтекъл максимално уреденият срок съобразно нормата на чл.63, ал.4 от НПК, приложим за досъдебната фаза на производството. Същевременно, обаче, приложеното спрямо обвиняемия фактическо ограничение възлиза на над 7 месеца, като се доближава до законоустановения негов краен предел (8 месеца). При тези дадености, продължаването на задържането следва да се преценява като ново обстоятелство с оглед конкретните обстоятелства по делото - фактическа и правна сложност, поведение на обвиняемото лице, извършването на действия от компетентните държавни органи, насочени към приключване на производството с окончателен акт. Съдът съобразява обвързващото действие на практиката на Европейския съд по правата на човека по материята, засягаща предпоставките, при които се допуска постановяване на временни ограничения на правото на свобода. Забранено е самоцелното прилагане на процесуалния институт на най- тежката мярка за неотклонение и подмяната на неговите функции – от временно ограничение на конституционно гарантирано право на свобода, наложено, за да се попречи на обвиняемия да реализира ново посегателство и същият да бъде осигурен за нуждите на производството, да бъде превърнато в предварително търпяно наказание – санкция за стореното, преди обаче в тази насока да има произнасяне на съд, с което да е взето отношение по съществото на казуса, по вината и

отговорността. В настоящия случай, както вече бе споменато, по делото повече от четири месеца не се извършват никакви действия, насочени към изясняване на въпроси от значение за обезпечеността на обвинителната теза по повдигнатото обвинение срещу обвиняемия, независимо от процесуалното задължение на разследващите органи, изведено от нормата на чл. 203, ал.5 от НПК. Същевременно се отчита и обстоятелството, че са събрани необходимите доказателства за повдигане на обвинение пред съответно компетентния първоинстанционен съд. В този смисъл, продължителността на фактическо задържане надхвърля критериите за разумен срок и само по себе си обуславя необходимост от изменение на мярката за неотклонение.

По изложените съображения съдът намира, че се обосновават основания за изменение на мярката за неотклонение "Задържане под стража" в по- лека, а именно „Домашен арест“, която да се изпълнява на известния за обвиняемия настоящ адрес, съвпадащ и с постоянния му и да се контролира, на основание чл.62, ал.6 от НПК, чрез средствата за електронно наблюдение по реда на чл.262 – 275 от ЗИНЗС, чрез поставяне на електронна гривна на обвиняемия. Чрез така измененото ограничение ще се постигнат визираните в чл.57 НПК легитимни цели, обезпечаващи ритмичното приключване на наказателното производство. Същото ще се яви пропорционално на обществения интерес, ще допринесе за реализация на непосредствената задача по чл.1 ал.1 НПК и съответно ще породи търсеното възпиращо действие спрямо възможността на обвиняемия да извърши друго престъпление. Тази мярка ще гарантира и пребиваването на обвиняемия на определения адрес и ненапускането му без разрешение на компетентния орган, ръководещ наказателното производство. По този начин ще се осигури ограничаването на свободното придвижване на обвиняемия и участието му в хода и за целите на висиящия наказателен процес. Нужно е да се посочи, че при последващо незаконосъобразно и недобросъвестно процесуално поведение на М., пред съответно компетентните органи не съществува пречка да извършат нова преценка на основанията за задържане на обвиняемия под стража, като се пристъпи към изменение на мярката му за неотклонение в тази насока.

Така мотивиран,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ мярка за неотклонение, взета по отношение на Н. К. М., ЕГН *****, от "Задържане под стража", в „Домашен арест“, която да се изпълнява на адреса му по местоживее: XXX

На основание чл.62, ал.6 от НПК, контролът по спазване на мярката за неотклонение да се осъществява чрез средство за електронно наблюдение по реда на чл.262-275 от ЗИНЗС.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и протестиране пред СГС, НО в 3-дневен срок от днес.

В случай на обжалване и протест насрочва делото пред СГС за 08.08.2023г. в 10:00 ч., за която дата страните уведомени от днес.

След влизане в сила на определението, копие от същото да се изпрати на СРП за изпълнение.

Препис от определението, след влизането му в сила, да се изпрати на Началника на 07 РУ – СДВР, за контролиране изпълнението на мярката за неотклонение „Домашен арест“, съобразно указанията в него.

Копие от определението да се изпрати и на Началник ареста при Затвора – София, за сведение и изпълнение.

Препис от протокола да се издаде на служебния защитник за послужване пред НБПП.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 16:06 часа.

Съдия при Софийски районен съд: _____

Секретар: _____